

శివోద్భవము

కారంచేడు : ఇది తెర్రరిజంకాదు

ముందుగానే వేసుకున్న పదికంప్రకారం జులై 17 ఉదయం కారంచేడు భూస్వాముల పాశవికదాడిలో ఆరుమంది హరిజనులు గొడ్డక్కతో, బరిసెలతో నరికి చంపబడ్డారు. ముగ్గురు స్త్రీలు మానభంగం లైంగిక ఆత్మాచారాలకు గురయ్యారు. ఎంతోమంది తీవ్రమైన గాయాలతో ఇంకా హాస్పిటల్లో ఉన్నారు. మాదిగపల్లిలోని ఇళ్ళు ద్వంసం చేయబడ్డాయి. హరిజనులందరూ నిరాశ్రయులై ప్రాణాలు ఆరచేతబట్టుకుని చీరాలలో తలదాచుకుంటున్నారు. పదిరి

కుప్పం, బండారుపల్లి, వెంకటక్రిష్ణాపురం పక్కలో జరిగిన ఈఘటన జనతాహయాంలో బెల్చి మారణకాండను (1978) మరపించేదిగా ఉంది. కోటికి పడగలెత్తిన భూస్వాములు, రాష్ట్రరాజకీయనాయకులు (ముఖ్యమంత్రి బంధువర్గం), సినిమాప్రొడ్యూసర్లు, పరిశ్రమాధిపతులకు నిలయమైన కారంచేడుగ్రామం ప్రకాశంజిల్లా చీరాల తాలూకాలోనిది. నగరాలను మరపించే భవంతులతో నిండిన ఈ గ్రామం ఆంధ్రలో ఎంతో అభివృద్ధి చెందిన గ్రామంగా చెప్పుకుంటారు. అయితే

ఇంత "అభివృద్ధి" చెందిన గ్రామంలో వ్యవసాయకూలీల పరిస్థితి మధ్యయుగాలను గుర్తుకు తెస్తుంది. పాలేరుకు సంవత్సర జీతం రెండువేల రూపాయలు మాత్రమే. నాట్లువేసేకాలంలో స్త్రీలకు 6 నుంచి 8 రూపాయలు. పురుషులకు 10 నుండి 12 రూపాయలకు మించి ఉండదు. ఈ కూలీరేట్లు పరిసర గ్రామాలకంటే తక్కువకావడమే కాక, అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతానికి (జోన్ 1) వర్తించే కనీసవేతనాల కంటే గూడ తక్కువ.

వేతనాలు మాత్రమేకాక మొత్తం పనిపరిస్థితులు మధ్యయుగాలను తలపించేటట్లున్నాయి. పొలాన్ని పాలికి (Crop-share) తీసుకునే రైతు రెండూరకాల ఏర్పాట్లలో ఒకటి ఎంచుకోవాలి. ఒక ఏర్పాటులో ఖర్చున్నీ రైతే పెట్టుకొని పంటలో సగం భూస్వామికి ఇవ్వాలి. లెక్కవేసిచూస్తే ఈ ఏర్పాటులో రైతుకు తినడానికిగూడ సరిగ్గా మిగలదు. మరొక ఏర్పాటులో భూస్వామి ఎరువులు మందులు ఖర్చుపెట్టుకొని కొంత మొత్తం అడ్వాన్స్ ఇస్తాడు. పంటలో మూడింట రెండువంతులు అతనికి ఇవ్వాలి. అయితే ఈ ఏర్పాటును అంగీకరించే రైతు భూస్వామి యింట్లోనూ, భూస్వామి పొలంలోనూ వెట్టి చాకిరీ చేయాలి ఈ చాకిరీ ఉదయం 4-30 గంటలకు భూస్వామి ఇంటిదగ్గర మొదలవుతుంది. ఉదయం గుడిలో గంటమోగే సరికి (దీనిని హారేరామ గంట అంటారు) భూస్వామి యింట్లో వుండాలి. అప్పటి నుండి రాత్రి 10 గంటలదాకా (అంటే దాదాపు 16 గంటలు) పని చేయాలి. ఇందులో తాను పాలికి తీసుకున్న పొలంలో చేసేపనికంటే భూస్వామి యింట్లో పొలంలో చేసేదే ఎక్కువఉంటుంది. ఈ శ్రమకు దినకూలీ 4 రూపాయలు మాత్రం ఇస్తారు. అంటే పొలాన్ని పాలికి ఇవ్వడం అనే ప్రతుపిద భూస్వాములు కారువకగా కూలీవాళ్ళ శ్రమకైనీ కొనుక్కుంటున్నారు. అయినప్పటికీ ఈ ఏర్పాటులోనే భద్రత ఎక్కువగా ఉన్నట్టు అనిపించి కూలీవాళ్ళు దీనినే ఎక్కువగా ఆశ్రయిస్తారు! ఈ ఏర్పాటు వెట్టిచాకిరీ (రద్దు) చట్టం, 1975కు కనీసవేతనాల చట్టానికి విరుద్ధమని వేరేచెప్పనవసరంలేదు.

ఇంతేకాక పని పరిస్థితులు చాలా కఠోరంగా వున్నట్టు హరిజనులతో మాట్లాడితే తెలుస్తుంది. పాలేరు ఒక్కరోజుగాని పనిలోకి వెళ్ళకపోతే అతన్ని ఘోషితంగా దండిస్తారు. జాగ్రత్తమూడి తిరుపతయ్య దగ్గర పనిచేసిన పిల్లి సుబ్బారావు అనే యువకుడు ఒకనాడు పనిలోనికి పోకపోతే ఆ సాయంత్రం భూస్వాములు అతని యింటికి వచ్చి అతని రోగిషిభార్య అంకమ్మను కొట్టి పోయారు. (ఇక్కడ గమనించవలసిన విషయం ఏమిటంటే పాలేరుకు సంవత్సరంలోకొన్ని దినాలు జీతంతో సెలవు ఇవ్వాలని కనీసవేతనాల చట్టం ఆంట్టుంది) అదేవిధంగా ఒకపాలేరుగాని 9 నెలలు పనిచేసి ఆ తరువాత ఏ కారణంగానయినా పనిమానేస్తే, అతనికి చేసిన 9నెలల పనికిగూడవేతనం ఇవ్వరు.

గ్రామంలోని 450 హరిజన కుటుంబాలు (300 మాదిగ, 150 మాల) ఈ పరిస్థితులలో జీవిస్తున్నారు. వాళ్ళు తిరిగిబడి ప్రయత్నం చేయకపోయినా అప్పడప్పుడు సంఘటితమయ్యే ప్రయత్నాలు జరగకపోలేదు. ఆ ప్రయత్నాలేవీ భూస్వాములు సాగనివ్వలేదు. ఎవరయినా కూలీవాళ్ళు 'తప్పలు' చేస్తే భూస్వాములంతా అప్పటికప్పుడు చావడిలో "కచ్చేరీ" (పంచాయతీ) జరిపి దండించేవారు. అయితే గత రెండు సంవత్సరాలుగా కారంచేడుకు బయట వూళ్ళనుండి వచ్చిన కొందరు హరిజన యువకుల ప్రభావం వల్ల వాళ్ళలో కడలిక

మొదలయింది. పెద్దగా పోరాటాలు చేయకపోయినా తమ హక్కుల కోసం నిలబడడం, మాటకు మాట అనడం అలవర్చుకున్నారు. భూస్వాముల భావలో చెప్పాలంటే, తాము వస్తే లేదని నిలబడడంలేదని సిగరెట్ పాలేరుడం లేదని అనాలి.

ఈ విపరీత పరిస్థితులు కారంచేడుకు కొత్తకాదుగాని, కారంచేడులో భూస్వాముల కులం అయిన కమ్మ కులస్తులు, మొత్తం 12,000 జనాభాలో 50 శాతం పైగా ఉండడం విపరీతపరిణామాలకు దారితీసింది. చాలా కాలంగా రాజుకుంటున్న పంపురణ గత ఏన్నికలలో భూస్వాములు తెలుగుదేశం పార్టీకి హరిజనులలో మెజారిటీ కాంగ్రెస్ (ఐ)కి వోటువేయడంతో పరాకాష్ట నందుకుంది. ఈ కోణం నుండి చూస్తే కారంచేడు సంఘటనలో ఎటువంటి వైపరీత్యంలేదు. 1983 నుండి గూడ (పదిరి కుప్పం హత్యాకాండతో మొదలుపెట్టి) తెలుగు దేశం మద్దతు దార్లయిన భూస్వాములు తమ రాజకీయ ప్రత్యర్థులను గృహదహనానికి మారణకాండకూ గురిచేస్తూనే వున్నారు.

జూలై 16-17 సంఘటనలు

జూలై 16 సాయంత్రం హరిజనులు ఉపయోగించే మంచినీటి చెరువు దగ్గర శ్రీనివాసరావు, రాయినీడు ప్రసాద్ అనే కమ్మ కులస్తులయిన యువకులకు, కత్తి చంద్రయ్య, మున్నంగి సువార్త అనే హరిజనులకు తగాదా జరిగింది. గేదెకు పెడుతున్న కుడితీసిళ్ళు చెరువులోకి పోతున్నాయని హరిజనులు అభ్యంతరం తెలిపారు. కమ్మ యువకులు చంద్రయ్యను, సువార్తను చంద్రకోలతో కొట్టారు. సువార్త ఆ చంద్రకోలను లాక్కోని తిరిగి ఒకదెబ్బవేసింది. ఆరాత్రి కమ్మ యువకులు కొందరు సువార్త యింటికిపోయి ఆమెను బయటకులాగే ప్రయత్నం చేశారుగాని, హరిజనులలో కొందరు పెద్ద మనుషులు (పండ్లరి నాగేశ్వరరావు తదితరులు) సరి చెప్పగా వెళ్ళి పోయారు. అయితే సువార్త మామగారయిన మున్నంగి అంకయ్య పొద్దున్నవచ్చి తన కోడలి ప్రవర్తనకు సంజాయిషీ చెప్పకోవాలని చెప్పిపోయారు.

మర్నాటి ఉదయం అంకయ్య తన యజమాని అయిన మండవ రాధాకృష్ణమూర్తి యింటికిపోయి, జరిగిన విషయాన్ని వివరించి, అందులో సంజాయిషీ చెప్పకోవడానికి ఏమి లేదన్నాడు. అదే సమయంలో పండ్లరి నాగేశ్వరరావు టి తాగడానికి ఆగ్రగర్హాల వారి ఇళ్ళ దగ్గర ఒక దుకాణానికి పోయాడు. కమ్మ కులస్తులయిన యువకులు కొందరు అతన్ని అక్కడే పట్టుకొని "వీడు తగాదాలు పరిష్కారం చేసేంత పెద్దమనిషి అయ్యాడు" అని కొట్టి అక్కడినుండి రాధాకృష్ణమూర్తి ఇంటికిపోయి, అంకయ్యను బయటకు పంపియ్యమని అడిగారు. ఆయన అంకయ్యను కాపాడే ప్రయత్నం చేశాడుగాని ఆ యువకులు అతన్ని లాక్కుపోయారు. లాక్కుపోయి, బందిలి దొడ్డిదగ్గర కూర్చోబెట్టి, మాదిగపల్లి మీదికి దాడికి బయలుదేరారు.

ఇక్కడ చెప్పవలసిన ముఖ్య విషయంమేమిటంటే, ఇదంతా యాదృచ్ఛికంగా జరిగిందికాదు. 16నాటి రాత్రి ఈ యువకులు రాయినీడు ప్రసాద్ కు చెందిన బ్రాండ్ షాపులో కూర్చోని పథకం వేసుకున్నట్టు స్పష్టమయిన ఆధారాలున్నాయి.

ఇక ఆ తరువాత జరిగిన దాడిని వర్ణించడం కష్టం. వందల సంఖ్యలో (అంచనాలు 400 నుండి 3000 చాకా వున్నాయి. యువకులు కులంపేరిట బహిరంగంగా పిలుపిచ్చుకొని సమీకృతముగా బరిసెలతోనూ గొడ్డళ్ళతోనూ మాదిగపల్లినీ చుట్టుముట్టారు. ట్రాక్టర్ల

మీద, మోటార్ సైకిళ్ళమీద వచ్చారు. చుట్టూముట్టి ఇళ్ళమీద పడి, దాడి మొదలు పెట్టారు. ఇళ్ళ మట్టి గోడలను తూట్లు పొడిచారు. పోలీసులను పగలగొట్టారు. మనుషులను గొడ్డళ్ళతో సరికి బరిసెలతో చొడిచి చంపారు. తేళ్ళ యేసు, దుడ్డు వందనం, ఆక్కడికక్కడే చనిపోయారు. దుడ్డు రమేష్ 21నాడు గుంటూరు ఆస్పత్రిలో చనిపోయాడు. దుడ్డు యేసు అతని గర్భవతి అయిన కోడలు కాపాడబోగా ఆమెను ఎక్కడు తోసి అతన్ని గొడ్డళ్ళతో సరికారు. అతను 22నాడు గుంటూరు ఆస్పత్రిలో చనిపోయాడు.

ఇట్లా దాడి జరగగానే హరిజనులు భయభ్రాంతులయి పొలాలలోకి పారిపోయారు. 70 సంవత్సరాల తేళ్ళ మోషె, తేళ్ళముత్యం ఆ విధంగా పారిపోగా హంతకులు వాళ్ళను పొలాలలోకి తరిమి మహా క్రూరంగా చంపారు. గొడ్డలితో తల నరికి, వెల్లెలికిలా పడిపోగా, పొత్తికడుపులో బరిసెగుచ్చి తిప్పారు. ఈ విధంగా ఆరుగురు చనిపోగా మరొక 20 మందిదాకా గాయాలతో చీరాల గుంటూరు ఆస్పత్రులు చేరారు.

స్త్రీలను గూడ ఈ హంతకులు విడిచిపెట్టలేదు. వాళ్ళ బట్టలు చింపి వాళ్ళతో అసభ్యంగా ప్రవర్తించారు. ముగ్గురు అమ్మాయిలపై (మరియమ్మ, విక్టోరియా, సులోచన) అత్యాచారం చేసి, పొత్తికడుపు కింద కర్రలతో పొడిచారు. వీళ్ళుగూడా ఆస్పత్రి పాలయ్యారు.

ఈ విధంగా ఒక గంటపైగా భీభత్సం చేసారు. ఈ భీభత్సం జరుగుతుండగానే పోలీసులు వచ్చారని పోలీసుల సమక్షంలోనే కొందరిని హత్య చేశారని హరిజనులంటారు. నిజానికి గ్రామంలోని మాలవాడలో కొంతకాలం క్రితం జరిగిన ఘరణల ఫలితంగా ఒక ఇద్దరు జవాన్లు గ్రామంలోనే వున్నారు. అయితే వీళ్ళ మారణకాండను ఆపడానికి ఎటువంటి ప్రయత్నం చేసినట్టు కనిపించదు. ఆనాడే కాదు, హత్యాకాండ జరిగిన వారం రోజులదాకా జిల్లా పోలీసు యంత్రాంగం చాలా అలసత్వాన్ని ప్రదర్శించింది. శవాల కోసం వెతికే ప్రయత్నం చేయలేదు. (ఎందుకు చేయడం లేదంటే "శవాలూ ఉంటే గద్దలూ రాబుడలూ తిరుగుతుంటాయి, వెతకనక్కరలేదు" అని జిల్లా ఎస్. పి. గోఖలే గారు అంటారు.) హంతకులు గ్రామంలో ఉన్నారేమో చూడడానికి ఇళ్ళు సోదా చేయలేదు. రైల్వే స్టేషన్ బస్స్టాండ్ దగ్గర కాపలా పెట్టలేదు. ఈ హత్యాకాండ కుట్ర పూరితంగా జరిగింది కాబట్టి కుట్ర (సెక్షన్ 120 I P C) పెట్టవలసింది పెట్టలేదు. చివరికి, సంఘటన జరిగి వారం గడిచాక దేశవ్యాపితంగా గొడవ మొదలయ్యాక, హంతకులకోసం గాలింపు మొదలుపెట్టారు. ఇప్పటికీ రీఫ్ మందిని అరెస్టు చేసినట్టు వినికిడి. కేసు ఎంతబాగా నడుపుతారో ఎంత న్యాయం జరుగుతుందో వేచి చూడవలసిందే.

మహబూబ్ నగర్ : భూసంస్కరణలు

ఆనగనగా ఆదిలాపూరం అనేపూళ్ళో, (కల్వకుర్తి తాలూకాలో మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలో), కుందారపు పెదలత్తారెడ్డి, చిన లత్తారెడ్డి, (బహుశా ఇంకా చినలత్తారెడ్డిగూడ) అనే మత్తేదార్లు ఉండేవారు. (సవరణ : ఈ గ్రామాన్ని జనం ఆదిలాపూరం అంటారు. అసలు పేరు ఆదిలాపూరం అయివుంటుందని మావూహు). మత్తేదార్లు ఉండే వారంటే ఈ "ఆనగనగా" ఇప్పటికీ కాదని, మీర్ ఉస్మాన్ అలీఖాన్

నవాబ్ గారి నిజాంషాహీ ప్రాబాబాద్ లో నడిచిన రోజుని, మీరు ఊహిస్తారు.

అదిరైతే.

ఈ మత్తేదార్లు ముప్పైయొ నలభయ్యో గ్రామాల శిస్తు వసూలుచేసి నిజాం నవాబుగారికి అప్పజెప్పి బాధ్యత కలిగివుండే వారు. ఆ బాధ్యతను ఆసరా చేసుకుని (నవాబుగానే) వీళ్ళు అదిలా పూరంలోనూ సమీపంలోని ఇర్రిస్ లోనూ, ఇర్రిస్ క్రిందవున్న (ఆప్రెచ్ లేక hamlet అని ప్రజలంటారు.) డిల్వార్ ఖాన్ పట్టణంనూ 2,000 ఎకరాల భూమి స్వంతం చేసుకున్నారు. నల్లగొండ, పుగల్ జిల్లాలలోని విసునూరు, డోర్నకల్ తదితర దేశముఖలు 50వేల నుండి లక్షా యాభై వేల ఎకరాల దాక ఆక్రమించుకున్న కథ మీరు విని వుంటే ఇందులో విశేషవేషి లేదనుకుంటారు.

అదిగూడా రైతే.

అయితే విశేషం ఎక్కడుందంటే (బహుశా ఇందులోగూడ విశేషం లేదేమో) నిజాంషాహీ గడిచి, నైహూశకం గడిచి, ఇందిరా గాంధీ శకం గూడగడిచి ఇప్పుడు అన్న రామన్న శకం మూడవ సంవత్సరంలోగూడ వీళ్ళు 4,200 ఎకరాలను సురక్షితంగా ఉంచుకున్నారు.

నైహూ శకంలో ఆంధ్రప్రదేశ్ (తెలంగాణ ప్రాంతం) కౌలు మరియు వ్యవసాయ భూముల చట్టం (1950) అనేది తయారయింది. ఈ చట్టం కౌలుదార్లకు భద్రత కల్పిస్తూ చాలా సంవత్సరాలు ఒకే పొలాన్ని కౌలుకు చేస్తే దాన్ని భూస్వామి ఆ కౌలుదారుకే అమ్మాలని అంటుంది. ఇంత భద్రమయిన కౌలుదార్ల చట్టం దేశంలోనే లేదని ఆనోటా ఈనోటా విన్నాము. పుస్తకాలలో చదివాము. ఇదంతా తాము నడిపిన తెలంగాణ రైతాంగ పోరాటం ఫలితమేనని కమ్మూ నిస్టు నాయకులు తమ భుజాలు తాము చరచుకోగూడ కన్నాము. చట్టం ఎంత పతదృందీగా వున్నా కౌలుదారయిన రైతుకు తాసిల్దారు ఆఫీసులో తన డిక్రీషన్ ఫైల్ చేసే దమ్ములుంటేగా చట్టం వర్తిం చేది? ఆ దమ్ములు ఎవరికీ లేకపోయాయి. ఒక దురాశాపరుడయిన రైతు ఒకనాడు తెగించి ఆపని చేయబోతే కుందారపు పెద. చిన్న లత్తారెడ్డి వారసుడు కుందారపు మోహనరెడ్డిదొర. అతన్ని తాసిల్దార్ ఆఫీసు తలుపు వద్దనుండి బెదిరించి తరిమేసాడంట.

ఇందిరాగాంధీ శకంలో ఆం. ప్ర. వ్యవసాయ కమతాల గరిష్ట పరిమితి చట్టం (1972) వచ్చింది. భూస్వాముల ఆటకట్టయిందని అందరూ భావించారు. కుందారపు రెడ్లుగూడా తొందర పడ్డారు. చట్టం రాబోతుంది రాబోతుందనగా 101 ఎకరాలు భూదాన్ వారికి దానం ఇచ్చారు. వారు దానిని 50 హరిజన కుటుంబాలకు పంచి సర్టిఫికేట్లు యిచ్చారు. అయితే 2,000లలో 100 పోతే ఇంకా 1,900 ఎకరాలు మిగిలాయి. వీటిని ఆనాటి మత్తేదార్ల పుత్ర పౌత్ర దౌహిత్ర సముదాయానికి వారి కళత్రాలకూ అవ్వారి భ్రాతృలకూ మొత్తం 33 మందికి పంచియిచ్చారు. ఈ పంపకం న్యాయమేనని రెవెన్యూ అధికార్లు సర్టిఫికేట్లుగూడా ఇచ్చారు. పోపీ ఈ 33 మంది వ్యవసాయం తప్ప వేరే జీవనాధారం లేని వారా అంటే అదేంకాదు. వాళ్ళలో కుందారపు నరసింహారెడ్డి అనే ఆయన గత 20 ఏళ్ళుగా ఆమెరికాలో వైద్యవృత్తివెలగబెడుతున్నాడట. (అతను మనరాష్ట్ర మాజీ ముఖ్యమంత్రి మర్రి చెన్నారెడ్డికి వియ్యంకుడన్న చిందబర రహస్యం గూడా గ్రామంలో చెబుతారు) ఇతరులు ప్రాదరాబాద్ తదితర వగరాలలో ఇంజనీరింగ్ తదితర పుత్రులు వెలగ బెడుతున్నారు. ప్రస్తుతం